

Kristiania 1/3 82.

Christ Michler
Kjøbenhavn d. 23.

Tjener Greeting! —

Thule vinder her jeg angaaer med
de tanker at sende dig nogle linier her-
for, og i December maaned kom det endes
saa vidt, at jeg havde skrevet bende af
diss side for dig saa et brev til dig —
det ligger her endnu. Nu saa jeg de ity
de til at saa en epistel afsked — om
jeg end saa betynde, at det er en yder
forandring, de bringer mig til det. —
Forhaabentlig fik du forenden med te-
ligsam med anmeldning om at
sende mig partitur og stemme til
din koncert; jeg skal nemlig den første
april give koncert, og anmelder i den
anledning klæber an at spille

Min konesk, hvad kan de ogsaa med
gled vil gøre, mine hofven kan
ikke se i besiddelse af det omme.
Stimmende partier, stemme.
Historien med mine min konesk er
kennetlig vidløftig, men jeg vil dog
ganske kortelig meddele den. Som den
konesk af visum her seer, skulde
min symph. opføres i min afprøve.
gen i vinter og doger i bestemt
til den 11te d. m. Iøvndem havde
i den anden ring allerede anmeldet
mig om at holdt mig færdig til prins.
Saa efter en visse dog ganske
hjelpefuld, at programmet pludselig
blev bleven forandret, fordi kon-
gen vilde komme. Iøvndem sigte
intet kom til mig, og efter hvad
jeg senere efter visse direktoren heller
intet kom, saa Iøvndem handlede
fuldstændig per egen haand. Naar jeg
sigte direktoren, saa skyldt jeg at til-
føie, at direktoramt formand Lunde,

af en stor Kunstner. Han er begyndt
at tegne den hjoer Reineske Boudé i Rette
og andre punkter. Jeg skal forresten
holde ind med pyntingen min, da de ellers
vil tro, at de er denne komplekse, de har
det mig i det minste; det forholder
sig alligevel ikke saa, og jo yngre me-
get for, at jeg ikke sendte dig mit for-
rige brev, de vilde de have set, at jeg alle-
vel dengang var fortaenst over mangt
og meget i London, maade at de
for som Kunstner og menneske, og det
maagde det dengang var stort saa gill-
med London og mig. - Af alle Rette
vil de vel kunne skjonne, hvor behagelig
han er at leve, og jo mere derfor ikke
mere levend oerster end at kunne
komme ved hofen. Jeg er min engang
ikke istand til at se for ligeprunne
sinnene og tie stille det, og har forder
af det oprindede parti blind lydelighed
og apperens, hvordan det end gaaer.
London bliver det med Bergen til sinde.
Hvor tante for mig, nu de er yngre min,

higsel for anerkendelse her. - Og kommer gjeld betalt, og nu min end.

mann samt Böhm inket handt hørst,
de övrige herra, prof Nicolayen, Alex.
Rede og Grönvold (F) var rimeligvis
indviert. Jeg henvendte mig altsaa til
S. for at søge grunden til denne handt-
maade, men han var intet andet; gründe
de skyldte han ikke mig, og hvad Kirk-
tionen angik, handt du inket med
Programmet at sige, at vor alene S. der
bestemte det. Men henvendte til Kirk-
tionen, saadan som du nu er sammensat,
saa vilde vor frægtesløt vi for mig
indlysende, og derfor har jeg tænkt mig
tilbage og give mig konsert paa lördag
14 dage. - Du gjør dig ingen ide om, hvor
Sundens & forandret, iallefall har jeg
aldrig kjendt ham for du sidt, som
jeg nu i hele sitet har læst. Han er
indbildungs og samtlige musikere
her, men desto betydelig er det jo med de
betænkning. All det fik endda gar,
denn han viste Respektet for andres
saker, som man med rette kan forlange

Højeste med mig at jeg som med
frægtede ind i mine
op tilgrænse